NAVO-document meets COVID-19

NATO-document meets covid-19

Vertaling van ***Das Jahr 2020 – ein Virus trifft auf ein NATO Papier*** op 2 december 2020 op de.indymedia.org

Nederlandse vertaling door mdt
Naamsvermelding-GelijkDelen 3.0 Duitsland (CC BY-SA 3.0 DE)

Zeventien jaar geleden publiceerde de NAVO haar rapport " Urban Operations in the Year 2020" dat handelt over een strategische heroriëntatie voor oorlog in steden. De strekking: in de toekomst moeten steden niet langer met de grond gelijk gemaakt worden door hun eigen luchtsuperioriteit, maar moeten ze zo functioneel mogelijk worden overgenomen. Dit tegen de achtergrond van het feit dat de mondiale elites niet zonder leven in de metropolen of de machtscentra daar willen, en de omstreden steden van deze eeuw worden steeds vaker voorspeld in de NAVO-staten zelf.

Het rapport is gebaseerd op de ervaringen met de interventie in Mogadishu in 1993, de onrust in Los Angeles in 1992, de Britse bezetting van Belfast, de burgeroorlog in Beiroet (waar Amerikaanse, Franse en Italiaanse troepen in 1983 werden gebombardeerd), de Braziliaanse favela's (waar nog steeds paramilitaire acties worden ondernomen tegen de inwoners) en soortgelijke plaatsen. Het ontworpen scenario gaat ervan uit dat steeds meer mensen naar de metropolen van de zogenaamde derde wereld zullen trekken, omdat daar hun enige kans op overleven van honger en milieurampen lijkt te liggen, en een aanzienlijk deel van deze vluchtelingen zal op een gegeven moment ook stranden in de metropolen van de zogenaamde eerste wereld, die tegelijkertijd het toneel worden van een concurrentie- en ontheemdingsslag binnen de lokale samenleving. [1]

Het verslag begint met een fundamentele vanzelfsprekendheid: de menselijke stortplaatsen, gelegen aan de rand van en tussen de steden, zijn ware kruitvaten die bestemd zijn om te exploderen op een manier die moeilijk te voorspellen is in termen van hun effecten en dynamiek, niet

alleen in termen van het aantal mogelijke opstandelingen en hun samenstelling, maar ook vanwege de gecompliceerde indeling van de hedendaagse stedelijke gebieden.

Het hele verhaal draait in de eerste plaats om het vermogen van de strijdkrachten om te opereren in situaties van asymmetrische conflicten, waarbij de vijand niet georganiseerd is in een regulier leger, maar bestaat uit een heterogene massa van "irregulars" die daarentegen wel in staat zijn om gebruik te maken van moderne technologische apparatuur. In het *UO 2020*-verslag [2] worden daarom "asymmetrische bedreigingen, technologische ontwikkeling en stedelijke toepassingen" beschreven als "fundamentele kenmerken en mogelijke uitdagingen van toekomstige operaties van de alliantie". In het bijzonder wordt benadrukt dat al jaren wordt opgemerkt dat "een opstandeling vrijer en effectiever kan optreden in drukke steden" en "de wetshandhavingsdiensten herhaaldelijk kan aanvallen, met een sterk verminderd risico".

De NAVO gaat er in haar verslag van uit dat zij niet alleen in steden militair zal optreden. Een aantal andere instellingen wordt geacht de controle over het gebied te waarborgen: civiele autoriteiten, de pers, leden van de oppositie, natuurlijk de politie, enz. De gezamenlijke actie moet op tijd worden geoefend en als eerste testrun heeft New Orleans zichzelf aangeboden, waar de orkaan Katrina 2005 de stad en de "arme wijken" onder water zette, waardoor een bevolkingsuitwisseling mogelijk werd. Eerst werd er militair opgetreden tegen plunderaars en onrust, daarna werden de "historische" zwarte inwoners buiten de stad gevestigd door de burgerbescherming, die volledig werd herbouwd voor de hogere inkomens.

Ook tijdens de aardbeving van 2009 in de Abruzzen heeft de logistieke afdeling van het Italiaanse leger, dat verantwoordelijk is voor de toepassing van de *Urban Operations 2020*-aanpak, goed werk kunnen doen. De helft van de stad Aquila, met 60.000 inwoners, werd geëvacueerd naar kampen aan de kust, door 70.000 geüniformeerde mannen van de verschillende instanties: leger, Carabinieri, gemeentepolitie, Rio-eenheden van de financiële politie, boswachters en burgerbescherming. De Civiele bescherming heeft de verantwoordelijken van de kampen aangewezen om de respectieve gemeenschappen beter te controleren.

Ook al worden de machthebbers in West-Europa niet bedreigd door een echt oproerscenario - in tegenstelling tot de VS - het staatsdenken voor crisissituaties gaat altijd uit van het ergste geval. Plannen voor revolutionaire uitbarstingen zijn altijd al beschikbaar geweest in het leger en de politie.

Nadat westerse industrielanden sinds 2001 achtereenvolgens hun wettelijke bepalingen over verschillende vormen van de noodtoestand hadden uitgebreid met verwijzing naar de islamitische terreur, bood het jaar 2020 volledig nieuwe mogelijkheden om onder reële omstandigheden te manoeuvreren met het verschijnen van covid-19. Precies hetgeen een volledige controle over de stad mogelijk zouden maken in de zin van het NAVO-rapport en de bijbehorende ideeën over veilige, investeringsvriendelijke *smart cities*. In Madrid worden mensen op straat benaderd door drones als ze de avondklok niet respecteren. In Athene volgen de drones de politieke bijeenkomsten die in de open lucht plaatsvinden en moet er een sms naar de staat worden gestuurd om toestemming te krijgen om te gaan winkelen. Mensen die in de Parijse banlieues wonen, worden zes keer vaker gecontroleerd op overtreding van de avondklok dan mensen die in het centrum wonen. In de Berlijnse districten zijn de gezondheidskantoren bemand met Bundeswehr-militairen en BKA-ambtenaren om contacten van besmette personen op te sporen. Dit en nog veel meer, inclusief de oproep tot sociale distantie, is natuurlijk een droom van totalitaire regimes, waar niemand een jaar geleden nog in geloofde.

De volledige controle over de beweging van het individu, de autoritaire gezindheid en het toenemende vertrouwen in de staat, het uitbannen van alle ongewenste politieke activiteiten en het terugtrekken van alle plaatsen en ruimtes waar samenzwering en verzet kan plaatsvinden, dat zijn de doelstellingen van het *UO 2020*-verslag die niet met militair geweld worden nagestreefd. Tegelijkertijd worden conclusies getrokken over de veerkracht van de gezondheidszorg en de economie en het geduld van de bevolking. Vanuit het oogpunt van het bestuur is de stad een slagveld, vermengd met investeringsvelden en eigen omheinde gemeenschappen. De verwaarlozing en verwaarlozing van wijken om politieke of economische redenen vindt geen plaats meer in de moderne stadsplanning. De staat, in zijn

hoedanigheid van NAVO-leger of als politie, civiel bestuur enz., volgt een doctrine die de fysieke ruimte moet onttrekken aan elke antagonistische neiging. Antagonistische tendensen kunnen worden geclassificeerd als Wij, autonome/linkse extremistische/antifascistische structuren en woningbouwprojecten, migrantengemeenschappen, lastiggevallen huurders, informele organisaties van allerlei aard of "overbodige" organisaties die niet kunnen worden uitgebuit. De ruimte die moet worden weggenomen om deze te vervangen door de gewenste sociale norm wordt in een paar woorden gecategoriseerd: "sociale hotspot", "no-go-area", "gespannen wijk", "gevaarlijke gebieden", wat parken, bewoonde huizen, proletarische districten etc. kunnen zijn.

Natuurlijk is corona geen uitvinding van de NAVO, die de *Defender 2020* grote oefening begin dit jaar had gepland (en deze snel heeft afgelast vanwege het virus), maar het heeft zichzelf aangeboden als een *trigger* voor de huidige maatregelen. Toekomstige civiel-militaire operaties zullen worden geleid met de ervaring die is opgedaan in de lockdown. De huidige fase van preventieve oproerbestrijding is niet toevallig tot stand gekomen; het was een bewuste keuze van regeringen en hun apparaten om de openbare gezondheidszorg (niet hun eigen privé) op te offeren ten gunste van een uitbreiding van de militaire en repressieve organen. Het is moeilijk te ontsnappen aan de Orwelliaanse draai van de taal in de verhalen van de autoriteiten. Waarom volgt het federale ministerie van Binnenlandse Zaken in december 2019 en in februari 2020 verdomme een oproep van Chili - een land waar tegelijkertijd een sociale opstand uitbreekt - voor de opleiding en bijscholing van de carabiners en waarom vliegt de Berlijnse politiechef met hoge officieren naar de opvolger van Pinochet? Antwoord op een parlementaire vraag: " ... zodat het behoud van het recht van vergadering en communicatie het eerste actiemiddel is om gewelddadige confrontaties tussen politie en deelnemers aan de vergadering tot een minimum te beperken." [3]

Dit is volledig in overeenstemming met onze ervaringen met de Berlijnse politie, waar tot nu toe geen enkel individueel extreemrechts geval of onverklaarbare geweldsuitbarstingen bekend zijn geworden.

Het verzet (corona-ontkenners en samenzweringstheoretici horen daar niet bij) tegen de noodtoestanden van verschillende aard varieert sterk, de doorslaggevende factor voor de zogenaamde corona-rellen is meestal een lokale referentie. Een bepaalde groep mensen in hun sociale omgeving vindt de door de overheid opgelegde regels ondraaglijk en verzet zich ertegen. In de meeste gevallen komen mensen in opstand tegen staatsgeweld, minder vaak tegen precaire levensomstandigheden. De ontbering van ruimten, of het nu gaat om woon- of openbare ruimten, door de politie, maar ook als gevolg van gentrificatieprocessen, leidt tot spanningen wanneer sociale structuren worden aangevallen en niet alleen individuele mensen worden getroffen.

Enkele voorbeelden uit dit jaar van beperkingen:

- **Den Haag**, medio augustus, drie nachten op rij vallen jongeren de politie aan met stenen en vuurwerk, zetten barricades op en branden een winkel plat. Volgens de burgemeester, die de noodtoestand uitroept, ergeren de bewoners uit de Schilderswijk, arm, migrant, zich aan racistische controles. Ze krijgen ook steun uit andere wijken. Tegelijkertijd zijn er rellen in **Utrecht**, zo meldt de Nederlandse pers bezorgd. Een hittegolf zou de aanleiding zijn geweest.

- **Trier**, 6 april: In de noordelijke stad willen ambtenaren van de openbare orde en de politie een groep van een dozijn mensen uit elkaar halen. Ze verdedigen zichzelf met rotjes en stenen.

- **Brussel**, 11 april: Om de lockdown af te dwingen, achtervolgen patrouillewagens in de wijk Anderlecht een jonge bromfietser die door een patrouille wordt geramd en sterft. Straatgevechten tussen bewoners en de politie breken uit.

- In **Berlijn** werd op 15 april een brandende barricade opgeworpen aan het einde van Neuköllner Sonnenallee en de aankomende patrouillewagens werden bekogeld met voorwerpen - niet de enige keer dit voorjaar, want deze buurt is zwaar belast door de aanwezigheid van de politie. De hele zomer door worden er in diverse parken af en toe flessen en stenen gegooid door de politie als ze de menigte jongeren uiteen laten spatten.

- **Parijs**, 20 april, Enkele dagen van rellen in sommige banlieues als gevolg van de avondklok. In Villeneuve-la-Garenne raakt een motorrijder ernstig gewond als een burgerpolitieauto op hem afkomt.

- **Dietzenbach/Hessen**, 29 mei: Na invallen in een hoogbouwwijk in de wijk Spessart, beschreven als "sociale hotspot", zetten buren containers en graafmachines in brand. Arriverende smerissen worden met stenen onthaald.

- **Stuttgart**, 19 juni: na een nieuwe aanval op de jongeren in het centrum, vechten ze urenlang met de politie, worden winkelstraten verwoest en winkels geplunderd.

- **Göttingen**, 20 juni: een hoogbouwcomplex vol "Hartz 4-ontvangers en migranten" is dagenlang van de buitenwereld afgesloten door hekken en politiecontingenten, corana-quarantaine. Op een zaterdagmiddag is er een oproer en de bewoners gooien allerlei voorwerpen naar de politie.

- **Frankfurt**, nacht van 19 juli: Op de Opernplatz worden smerissen uit een menigte van zo'n 500 tot 800 mensen massaal met flessen bekogeld. Dit werd veroorzaakt door racistische controles van de politie en hun aanvallen op feestende jongeren. Al met Pasen hadden patrouillewagens in de "sociale hotspots" van Gallus en Griesheim mensen met stenen, ijzeren spijlen en panlatten willen verwelkomen toen ze de corona-gerelateerde afstandsverplichting wilden afdwingen.

De basis van de verschillende confrontaties met de politie in 2020 was een diffuse weigering om mee te werken door mensen die zich in hun buurt onderdrukt voelden of de arrogantie van de macht op centrale pleinen en parken al hadden ontweken.

Hier moeten we als rebellen de voorwaarden scheppen om iets aantrekkelijker te bieden dan de angst dat de machthebbers zich als medicijn verspreiden:

> "Als de maatregelen die hier worden voorgesteld om de covid-19-epidemie in te dammen en te bestrijden niet in werking treden, kan het hele systeem in twijfel worden getrokken in de zin van een

> "ineenstorting". Het risico bestaat dat dit de gemeenschap zal veranderen in een totaal andere basistoestand, tot anarchie toe. (...) Om het gewenste schokeffect te bereiken, moeten de effecten van een besmetting op de samenleving duidelijk worden gemaakt: 1) Veel ernstig zieke mensen worden door hun familie naar het ziekenhuis gebracht, maar worden geweigerd en sterven naar lucht happend thuis. Verstikking of te weinig lucht krijgen is een oerangst voor iedereen. 2) Kinderen worden gemakkelijk besmet. Als ze dan hun ouders besmetten, en één van hen sterft in doodsangst, en ze voelen zich schuldig, bijvoorbeeld omdat ze vergeten zijn hun handen te wassen na het spelen, is dat het meest verschrikkelijke wat een kind ooit kan meemaken. (...) Bovendien moet het ook historisch worden beargumenteerd, volgens de wiskundige formule 2019 = 1919 + 1929".

- BMI corona strategiedocument [4]

Solidaire buurten en soortgelijke sociale collectieven moeten ruimtes en plaatsen innemen die geschikt zijn voor het verzet in deze sociale oorlog; want we zijn er in aantallen en zijn het eens over de noodzaak om deze ruimtes te verdedigen, tegen een systeem dat alleen de eenzame blik op een scherm biedt in de fasen van regeneratie tussen werk en afleiding ten koste van alles. Overigens zijn er in 2013 al (tijdelijke) autonome zones gedefinieerd in een tekst met de titel "Zijn we in een sociale oorlog?". [1], die afkomstig was van het verzet tegen het opleidingscentrum van de Duitse strijdkrachten (GÜZ) en het UO 2020-rapport. Wat in de tijd van de Europese rellen tegen de economische crisis verleidelijk leek, werd nauwelijks gerealiseerd. (Tijdelijke) autonome zones werden nauwelijks geclaimd in steden, storten onder druk snel in (Exarchia/Athene 2019), bleven beperkt tot enkele vierkante meters (Rigaer Straße/Berlijn) of plaatsen als Connewitz/Leipzig en kregen alleen aandacht door verrassende rellen zoals in de bovenstaande voorbeelden.

Onze relatie met territoria in een stad drukt zich op twee verschillende manieren uit. We verdedigen nog steeds plaatsen waar mensen wonen of op een andere manier gebruiken voor hun sociale leven. Waar deze ruimtes al verloren zijn gegaan, verplaatsen mensen zich naar de zielloze centra,

waarvan de winkelstraten op natuurlijke wijze in confrontaties worden verwoest, omdat er hier niets meer te verdedigen valt. De autonome scene in Berlijn wordt ook geconfronteerd met deze paradigmaverschuiving. Wanneer de volledige opheffing van onze ontmoetingsplaatsen, projecten en solidaire buurten, waar de Senaat en de politie naar streven, zal er niets meer te verdedigen zijn. De stad zal dan slechts worden gezien als een vijandige omgeving die geen plaats meer biedt die de moeite waard is om in te wonen. Degenen die de vernietiging van de stad al zien als de enige optie, zijn degenen die er voor zijn.

Het jaar 2020 heeft de anarchistische en radicale linkse structuren in Europa zo sterk onder druk gezet dat we zelden in staat zijn geweest om uit het defensief te komen. Op andere plaatsen zijn er onverwachte opstanden geweest en ook hier in sommige metropolen is de ontevredenheid ziedend. Het is niet genoeg om te wachten tot het systeem de schroef te ver vastdraait of alleen maar tegen aluhoedjes in te gaan. Het is tijd om kamers in de stad te bezetten of om te beginnen met het verwoesten van de stad.

Voetnoten

[1] Militär in den Straßen – Einige Fragen zum NATO-Bericht „Urban Operations in the Year 2020“, Eigendruck, Berlijn 2013

[2] https://www.inventati.org/apm/penale/materiali/TR-071-$$ALL.pdf

[3] Abgeordnetenhaus Berlin, Drucksache 18 / 25 122, schriftliche Anfrage des Abgeordneten Nikklas Schrader (Linke), 29.09.2020

[4] https://fragdenstaat.de/dokumente/4123-wie-wir-covid-19-unter-kontrolle-bekommen/

Meer over dit thema:

- https://insurgentfire.wordpress.com/2011/08/15/urban-operations-in-the-year-2020-nato-rto-technical-report-71/
- https://css.ethz.ch/en/center/CSS-news/2020/02/current-dynamics-of-urban-military-operations.html
- https://ncuo.net/the-national-center-for-urban-operations-dense-urban-operations-solution-portfolio/
- http://urbanops.dsigroup.org/